

ΘΕΜΑ: Οι εξετάσεις του ΑΣΕΠ για τους καθηγητές

1. Κατά τη διενέργεια του διαγωνισμού από το ΑΣΕΠ για την πρόσληψη καθηγητών και δασκάλων, υποψήφιοι ισχυρίστηκαν ότι παρεμποδίσθηκαν να συμμετάσχουν στις εξετάσεις λόγω των γνωστών γεγονότων που σημειώθηκαν στους χώρους των εξεταστικών κέντρων.

2. Κατόπιν αυτού, είναι ενδεχόμενο μερίδα των εν λόγω υποψηφίων να προσφύγει στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια με αίτημα την ακύρωση του διαγωνισμού λόγω παρεμπόδισης της συμμετοχής τους. Στις σχετικές προσφυγές οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να αποδείξουν πρωτίστως ότι η μη συμμετοχή τους στις εξετάσεις οφείλεται σε λόγους που σχετίζονται με τα γεγονότα που έλαβαν χώρα στα εξεταστικά κέντρα. Η απόδειξη των λόγων αυτών είναι δυσχερής, δεδομένου ότι στην ακυρωτική δίκη βαρύνουσα αποδεικτική αξία έχουν οι βεβαιώσεις των δημοσίων αρχών. Συνεπώς, δεν αρκεί η υποβολή υπεύθυνων δηλώσεων εκ μέρους ιδιωτών ή πολύ περισσότερο η προσκόμιση βιντεοταινιών ή φωτογραφιών στις οποίες παρουσιάζονται γενικώς τα γεγονότα που έλαβαν χώρα κατά τις ημέρες των εξετάσεων. Στην περίπτωση που προσκομίζονται βιντεοταινίες ή φωτογραφίες ο ενδιαφερόμενος πρέπει να τεκμηριώσει τον ειδικό σύνδεσμο που υφίσταται μεταξύ της δικής του παρεμπόδισης και των γεγονότων που έχουν αποτυπωθεί, δεδομένου ότι άλλοι υποψήφιοι στα ίδια εξεταστικά κέντρα, κάτω από τις αυτές συνθήκες, προσήλθαν και εξετάστηκαν. Επισημαίνεται ότι μέχρι σήμερα δεν έχει κριθεί από τη νομολογία αν οι βιντεοταινίες αποτελούν νόμιμο αποδεικτικό μέσο στην ακυρωτική δίκη, ενώ οι φωτογραφίες έχουν αξιοποιηθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας κατά την εξέταση αιτήσεων αναστολών.

3. Αν ορισμένοι από τους ενδιαφερόμενους κατορθώσουν να αποδείξουν τη συνδρομή των πιο πάνω λόγων, τότε είναι πολύ πιθανό οι προσφυγές τους να ευδοκιμήσουν με έρεισμα τις συνταγματικές διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1, που κατοχυρώνει το δικαίωμα ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας, 4 παρ. 1, που

καθιερώνει την ισότητα των ευκαιριών ως ειδικότερη εκδήλωση της αρχής της ισότητας, αλλά και τις αρχές της εμπιστοσύνης του πολίτη προς το κράτος και της χρηστής διοίκησης, σε συνδυασμό με τη νομοθεσία που διέπει το διαγωνισμό και προβλέπει (ευθέως ή εμμέσως) δικαίωμα συμμετοχής όσων έχουν τις τυπικές προϋποθέσεις και τηρήσουν τις προβλεπόμενες για τη συμμετοχή διατυπώσεις.

4. Η ΟΛΜΕ (ή άλλο σωματείο) θα είχε καταρχήν έννομο συμφέρον να προσβάλει το αποτέλεσμα του διαγωνισμού, εφόσον επικαλεσθεί βλάβη η οποία σχετίζεται με τους κατά το καταστατικό σκοπούς της οργάνωσης και με την προϋπόθεση ότι η ακύρωση του διαγωνισμού δεν θα απέβαινε σε βάρος ορισμένων από τα μέλη της (κατά τη νομολογία του ΣτΕ) ή σε βάρος μελών (φυσικών προσώπων) των σωματείων - μελών της ΟΛΜΕ. Αμφισβητείται πάντως το έννομο συμφέρον της ΟΛΜΕ να προβάλει ως λόγο ακύρωσης την παρεμπόδιση υποψηφίων να προσέλθουν στα εξεταστικά κέντρα, δεδομένου ότι η Ομοσπονδία είχε αρνηθεί την πραγματοποίηση του διαγωνισμού (εφόσον βεβαίως η άρνηση και η επιδίωξη ματαίωσης του διαγωνισμού προκύπτει από αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων της Ομοσπονδίας).

Αθήνα, 26 Αυγούστου 1998

dis.Δ(2)/PI/ExetKathig.1doc/2.8.98/p.1/md (Δ15)